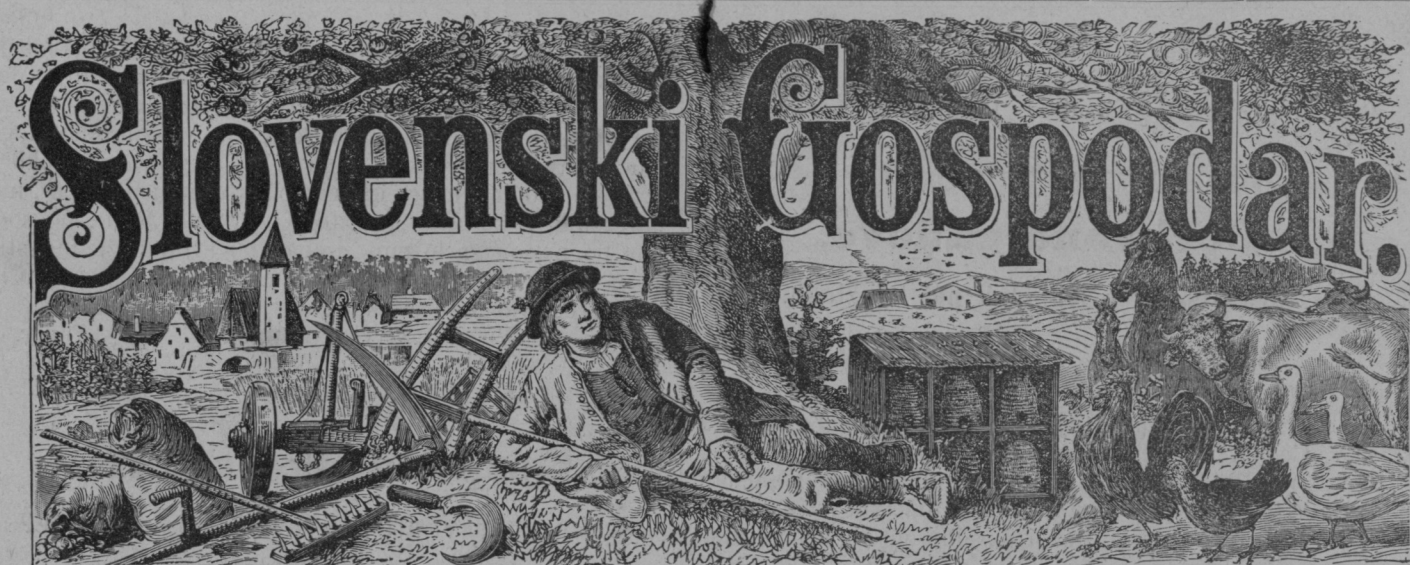

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Resolucije Slovenskega društva v Mariboru.

»Slovensko društvo« je imelo dne 8. septembra svoj občni zbor v Mariboru. Veliko število udov se ga je vdeležilo in sklenile so se na njem te-le važne resolucije:

1. Z ozirom na to, da so dotične naše zahteve skromne pa zakonite in stroški, kateri itak ne bi bili veliki, nikakor ne pridejo v poštev, kedar treba popraviti krivico, pritrjuje zbrano Slovensko politično društvo po vsem interpelaciji, katero so stavili slovenski in hrvaški poslanci v 229. seji državnega zbora dne 22. sušca 1893. Slovenski narod smatra vse edino le nemške napise in uradne pečate pri ces. in kralj. uradih na slovenski zemlji kot krivične in nezakonite, kot razžaljenje svojega narodnega čuvstva in narodnih pravic ter izreka nado, oziroma prošnjo, da se hitreje, ko mogoče, dosledno in povsodi odpomore tem nedostatkom, zlasti pa, da se uvedejo pri vseh cesarskih uradih na Slovenskem brez izjeme dvojezični napisi in pečati. [Dr. Jur. Hrašovec.]

2. Občni zbor slov. političnega društva sklene naprositi c. kr. vlado, a) da v izvršenje ravnopravnosti izda ministersko naredbo v smislu člena XIX državnih osnovnih zakonov z uporabo člena 11. o vladni in izvrševalni pravici, s katero se zaukaže določna raba narodnega jezika pri ustmenem in pismenem občeivanju z narodom v vseh uradih ter da kontroluje izvrševanje te naredbe.

b) Da se izda naredba, s katero se zahteva kot dokaz za jezikovno zmožnost položitev potrebnega praktičnega izpita v slovenskem jeziku.

c) Da se v ta namen ustanovijo na vseučiliščih na Dunaji in v Gradcu stolice za potrebne praktične discipline v slovenskem jeziku, oziroma da se ustanovi pravna akademija v Ljubljani.

d) Občni zbor protestuje zoper uvedenje nemščine kot državni ali poslovni jezik.

3. Občni zbor slov. političnega društva sklene naprositi vlado:

a) Da naj se osnuje obrtno strokovna šola za Spodnji Štajer s sedežem v Celju ali Mariboru s slovenskim učnim jezikom.

b) Da se osnujejo po deželi v obilem številu obrtno nadaljevalne šole s slovenskim učnim jezikom.

4. Odboru društvenemu se naroči, vsprejete resolucije v podobi peticij poslati zbornici poslancev državnega zbora. [Dr. Hrašovec.]

„Slov. društvo“ v Mariboru.

Zborovanje »Slov. društva« je v čednih prostorih čitalničnih v Mariboru prav živahno obhajalo svoj občni zbor. Lepa vrsta naših najodličnejših domoljubov se je ga udeležilo. Vsi govorniki so o svojih predmetih jako dobro in iskreno govorili. Vlado je zastopal gosp. baron Mylius. O političnem položaji podal nam je dr. Gregorec štiri slike, razkazivajoč, kako zunanja politika neugodno upliva na znotranjo, hudi nasledki dualizma silijo na dan, državni zbor omaguje, a Slovenci kljub slabim razmeram napredujemo vsestranski; nismo dosegli še, kar so tabori pred 25 leti sklenoli; toda krepkejši smo in požrtvovalnejši.

Za njim so trije gospodi utemeljevali, vsak svojo resolucijo, zanimivo in krepko, da smo se jim z veselimi živio-klici in rokopleskanjem zahvaljevali, namreč dr. Hrašovec, dr. Rosina in Drag. Hribar. Hvala jim! Govori o šolstvu, oskrbovanji delavcev in gozdarskem društvu so se morali odložiti, ker je čas potekel.

Pravila društvena smo pa le toliko spremenili, da more zborovanjem predsedovati tudi najstari izmed navzočih odbornikov. Zatem smo dosedanjega predsednika, dr. Gregoreca, s vsklikom zopet izvolili, odbornike pa z listki. Izvoljeni so gospodi: dr. Jožef Serbec, dr. Glančnik, dr. Mlakar, Fr. Robič, dr. Jurtela, J. Kukovec, dr. Dečko, dr. Križanič in dr. Radač; namestniki: dr. Firbas, dr. Vrečko in Drag. Hribar. Odborniki so si izvolili g. dr. Radača v predsednikovega namestnika, č. g. dr. Mlakarja v tajnika, g. državnega poslanca Franca

Robiča, v Lembahu pri Mariboru, pa v denarničarja, kojemu se naj društvenina (1 gld. na leto) dopošilja. Prihodnje zborovanje bode v Ptuji ali v Slov. Bistrici.

Cerkvene zadeve.

Sv. misijon v Kapelah pri Brežicah.

Posljem Vam poslanice,
poslušajte in ubogajte njih!

Milost božja nam je od 22. do 30. julija neizrečeno veselje podelila. Štirje oo. Lacaristi od Sv. Jožefa nad Celjem: Franc Jauševac, Janez Macur, Franc Kitak in Vinko Krivec, so se dne 22. julija popoldan k nam pripeljali, da nam tukaj sv. duhovne vaje opravljajo. Ravno v Kapelah, skorej zadnji župniji zelene Štajarske, čisto na hrvaški meji so si čč. gg. izvolili? Ali je tam najbolj pregrešno ali pobožno ljudstvo? oporekel bo marsikateri prevzetnež. O ne! Božja volja naklonila je po svoji sv. milosti č. g. poslanec, naj sejejo seme sv. verskih resnic, naj trebijo ljuliko iz pšenice, naj zbirajo rožice iz trnja, naj nevedne podučujejo tudi todi, koder se še ni bilo enake pobožnosti. In res, ko v soboto dne 22. julija pričakamo oo. Lacariste, podamo se v cerkev. Očetje začno z otroki. V nedeljo pri prvi sv. maši jim č. g. župnik izročijo osemdnevno cerkveno oblast. Veselo čutiti in milo gledati je bilo očeta Lacarista, ko so grehov očiščene otroke peljali h krstnemu kamenu, da tam krstno obljubo ponovijo, njim razložijo vse resnice in dolžnosti sv. vere, potem njih pred sv. oltar za vreden prejem presvetega Rešnjega telesa z milim govorjenjem podučijo, da smo bili vsi do solz ganjeni. Ker je bilo odločeno, da bodo vsaki dan tri sv. pridige, smo se prva dneva vrstili ali začelo se je preobračati: vsaki, ko je slišal govor od Boga nadahjenih očetov, zaobljubil si je: pet, deset, vse sv. pridige želim slišati in tako je začela v sredo v dobro prostrani cerkvi gneča prihajati, ljudstvo, domače in tuje, je skup vrelo, da so že rano po jutrih, preden se je cerkva odprla, čakali, naj bi se mogli postaviti k spovednicam in si tam olajšati srca ter mir vesti zadobiti. Čč.-očetje so res potrpljive duše in postrežljivi v jutro od polpete, zvečer do osme ure so žrtvovali z opravljanjem sv. maše, pridig, večernic in s spovedavanjem.

Tako nam je bilo mogoče vsem domačim župljanom in mnogim ptujim storiti dolgo spoved, se pripraviti za vreden sprejem presvetega Rešnjega Telesa. V soboto pri večernicah so gosp. o. Janez razlagali nevredni in vredni prejem presvetega Rešnjega Telesa, ter Kristusovo trpljenje; kakor je naš Izveličar Jezus Kristus na sv. križu svojim sovražnikom odpustil, naj tudi mi drugi drugim odpustimo, poklicali so č. g. župnika. Oni stopijo pred oltar in spregovorijo: Preljubi moji župljani, iz srca Vam vpričo Boga odpustim, Bog vam bodi milostljiv. Solze se nam vlijejo, mili jok se razlega. Čast. govornik morali so govorjenje vstaviti in nas s tolažljivimi besedami pomiriti, češ, naj storimo tudi obljubo, da bomo za naprej si prizadevali mirno živeti. V nedeljo pri sklepu blagoslovile so se nam tudi pobožne reči: križci, rožni venci, svetinje, podobice in vsem vdeleženem sv. duhovnih vaj podelil se je sv. papežev blagoslov.

Za dobrote sv. misijona hvala Bogu, č. g. župniku, oo. Lacaristom, ki so s tolikim trudom delovali, vse za čast božjo in zveličanje zgubljenih ovčic. Naj Vam bodi v tolažbo za vaše težavno delo, katero ste pri nas pretrpeli, ko ste temeljito srca starih in mladih, staršev in otrok, fantov in deklet, sosedov in sosed preiskali; vaše besede niso padale samo na trdo skalo, ampak omehčale

so pokvarjena srca, starši odpustili so otrokom, možje in žene so se sprijaznili, sosedje porazumeli, fantje, dekleta si prizadevajo vsak obljubo svojo izpolnjevati — vsi, vsi prosimo vse mogočnega Boga, naj vas ohrani mnoga leta zdravih in krepkih, enkrat pa, kadar vas pokliče pred - se sodnik nebes in zemlje, prevsmiljeni Jezus, naš odrešenik, z nami še prosite: O, premili Jezus, ne sodi nas po našem zasluženju, ampak po svoji božji milosti!

Vam, čč. oo. Lacaristi in č. g. župnik, naj doni iz vseh srce Kapelske župnije:

Večni Bog vam povrni!

Požar.

Gospodarske stvari.

Kako popravljati pokvarjene vinske sode?

(Spisal Anton Kosi, učitelj v Središči.)

Jedna največjih in najgrših napak, ki je pri mnogih naših vinorejcih zelo udomačena, je njih zanikernost in nemarnost v oskrbovanju izpraznjenih sodov. Navadno se posoda, iz katere se je ravno vino pretočilo, le po vrhu splahne potem pa prekucne v kak kot in tam leži, dokler se spet ne potrebuje. Sod, s katerim se tako ravna, se gotovo pokvari, saj se često še niti zamašil ali zabil ni, da o žvepljanju ne govorim. Po največkrat je postala taka posoda ali plesniva ali pa skisana, skratka za hranjevanje vina nerabna.

Vsak pameten vinorejec namreč vè, da dobi vino, ki se vlije v pokvarjen sod, naj si bode še tako dobro, v kratkem času jako zopern okus, ki se iz vina le težko ali pa celo nikdar ne spravi.

Kaj tedaj naj storimo s sodi, ki so se nam po lastni ali pa po nemarnosti koga drugega pokvarili?

Recimo, da je sod plesniv. Pri taki posodi je treba dno iztrgati in sod temeljito osnažiti. Znano je, da se mora praviloma v vsak sod, predno se rabi, z lučjo posvetiti ter pogledati, kakšna je posoda od znotraj. Če smo pri tem preiskovanju naleteli na tako močno plesniv sod, da je plesnivec že rumene ali celo zelene barve in se les pod plesnivcem kaže irnikast, potem je neobhodno potrebno, da se dotične doge najprej plesnivca osnažijo in ostržejo do zdravega lesa. Ako pa je vsa notranjost soda z rumenim ali z zelenim plesnivcem preprežena, je najbolje, da tak sod odstraniš, kajti za vinsko uporabo več ni, če ga še tako skrbno osnažiš ter popraviš.

V časih pa je plesnivec še bel ali belkast in še tudi les ni okužen; v tem slučaju se odstrani najprej plesnivec s ščetjo ali krtačo in z mrzlo vodo, nato se sod s kropom skuha; če je dovolj poparjen, napolnjuje se sod več dni s čisto vodo, koja se vsak dan odlije in z novo nadomesti. To se ponavlja tako dolgo, dokler voda, katera se iz soda izlije, ni brez barve in brez vsakega okusa (2—4 dni.) To delo je podobno ovinjanju (Weingrünmachen) novih sodov. Ko se je to zgodilo, se sod še dobro žveplja in trdno zamaši, da žvepleni dim v njem ostane. Ko se je plesen s krtačo odstranila, lahko se sod tudi z vrelim lugom*) dobro popari in potem z mrzlo vodo večkrat splahne. Celó napačno pa bi bilo, plesniv sod prej z vrelo vodo pariti kot se je plesen odstranila.

Nekateri kletarji priporočajo za popravljanje plesnivih sodov tudi gašenje neugašenega apna v sodu**), drugi***) se pa zopet takemu ravnanju upirajo, in tem

*) Tak lug se napravi, ako se v 10 litrih vode raztopi 1 kg solajke (sode).

**) Dr. Jožef Vošnjak, Umno kletarstvo, str. 14.

***) N. pr. Beyse in še več drugih.

zadnjim pritrjuje tudi pisatelj teh vrstic, kajti vsled vročine, ki nastane pri gašenju apna, izhaja iz plesnivca mnogo smrdljivih snovij, katerih se navzame potem sod tako, da jih skoraj ni moči več odpraviti.

(Konec prih.)

Ameriške trte.

Ces. kr. okrajno glavarstvo v Ptui razpošilja naslednji razglas:

Spomladi 1894 bodo se iz državnih nasadov na Spodnje-Avstrijskem, Štajarskem, Kranjskem in Primorskem po razmerju obstoječe zaloge prosilec iz po trsnih okuženih pokrajin oddavale ameriške trte in sicer:

- Riparia sauvage in selectione, Solonis Rupestris in York-Madeira rezanice (ključi) po 3 gold. za 1000 komadov;
- Riparia Pailléres, Riparia Perriers, Riparia Portalis in Jacquez rezanice po 6 gld. za 1000 komadov.
- korenike brez razločka vrste po 10 gld. za 1000 komadov.

Brezplačno oddavalo se bode trsje in rožje le izvanredno in to v slučajih, v katerih se gre za osnovo rezilnic iz občinskega ali društvenega premoženja, ter je obstanek takega nasada najmanj za 10 let zjamčen.

Prošnje za oddajo rožja naj se vložijo najkasneje do dne 1. oktobra 1893 v tukajšnjem uradu.

Ta razglas naj se o treh zaporednih nedeljah obglasi, a zatem na občinsko tablo pribije.

Ptui, dne 21. avgusta 1893.

Ces. kralj. okrajni glavar.

Sejmovi. Dne 15. septembra v Arveži in v Dobovi. Dne 17. septembra v Braslovčah in v Kapelah. Dne 19. septembra v Ljutomeru. Dne 21. septembra v Framu, v Ormožu, v Podsredi, pri Sv. Petru v Radgoni in v Laškem trgu.

Dopisi.

Iz Maribora. (Veselje in žalost.) Gospod urednik, sprejmite mali dopis iz naše slovenske župnije Matere Milosti. Nekaj sem doživel, kar sem si že v cellem svojem življenju želel. Čakal sem, da bi kdo drugi kaj o tem pisal, kateri bi bil bolj za to sposoben, kakor jaz priprosti fant, pa nisem nič čital. Ko pridem dne 21. avgusta v našo cerkvico, blizu devete ure, je bila natlačena in kaj sem videl? Mlado devico v beli obleki, z vencem na glavi in gorečo svečo v roki. Luteranka je sprejela sv. krst in pristopila k sv. katoliški veri. Tako jarno je besede izgovarjala, da spozna eno pravo katoliško cerkvo, katera jo zamore izveličati in da iz proste volje in dobro premišljena, hoče pristopiti k sv. katoliški veri. Bog nji daj stanovitnost! Častiti o. Elekt so se dva meseca trudili in njo podučevali krščanskega nauka, ter nji tako vse oskrbeli, za dušno in telesno. Veselo je bilo gledati mlado deklico, pa žal, da nam je to veselje žalost kalila. Častiti o. Elekt nas morajo zapustiti in iti v drugi kraj zgubljenih ovčic iskat. Tako so enkrat rekli, ko jih je nekdo v svojo hišo vabil: Meni je več, če eno zgubljeno ovčico pridobim, kakor vse časti. Res duhovite besede; za to so jih pa tudi veliko pridobili, niso se bali težavnega pota storiti za zgubljeno ovčico; ne da se tajiti, da so č. gospod večkrat šli v hiše za nesrečnimi dušami; hvaležne solze pretalejo duše, katere ste blagi in dobri dušni pastir, rešili večne smrti, hvaležni so bolniki, katere ste tako radi

obiskali. Iz hvaležnih src kličemo: Bog plačaj, našemu dobremu in blagemu dušnemu pastirju za veliki trud, prosimo, odpustite našo nehvaležnost, obžalujemo jo. Bog Vas živi, Bog Vas ohrani, mnogo in mnogo let zdravih in veselih, naša srca Vam ostanejo vdana in in hvaležna!

Jožef Kolbič.

Iz Mestinja blizu Šmarija. (Volitev.) Pri zadnji občinski seji na Sladki gori je odbor pet udov v novi krajni šolski svet volil in so bili sledeči možje izvoljeni: Alojz Rokavec, Matevž Majcen, Franc Svetelšek, Martin Novak in Matija Lisec. Vsi izvoljenci so vrli slovenski korenjaki. Slava hbrim volilec, ker so na blagor našega milega naroda in na poštenost možakov ozir jemali. Volitev je torej prav dobro in hvale vredno izšla; samo gospodu »paragrafu« ni ta izvolitev všeč, kajti ravno on se je zanašal, da bode enoglasno izvoljen in da prejme od svojih tovarišev krono slave. A ta visoko učen možiček se je močno spekel. Izmed 13 volilcev dobil je samo tri glase, ako ravno je on pri volitvi na svoj listek sam sebe zapisal. Ta volitev je omenjenega tako iznemirila, da se na celem životu trese in da mu jed in spanje ne prilegata. Noč in dan gre okoli, ter išče priložnost, kjé bi si jeze ohladil. Kadar gre s pokvečenim klobukom v vas, ali pa s košem na polje, krili z rokami in sam s sabo o občinskih volilnih stvaréh srdito govori. Celó mirne ljudi sedaj več v miru ne pusti. Občinski odborniki, kadar bodete imeli zopet enako volitev, dajte nalašč modri, časti lakomni glavčki vsaj nekoliko glasov, ker vidite, da on po visoki službi hrepeni!

Iz Ljutomerske okolice. Še visijo črni oblaki nad Petrovsko šolo in ni upanja, da jih nevolja slovenskih prebivalcev razpodi. Kedaj bo zasijala tej zapuščenj šoli jutranja zarja? Povejte nam, slovenski staroste! Molčite, da se gospodu »oberlererju« ne zamerite? To ni vaš posel! Ozirajte se, če imate srce na pravem kraju in če ljubite resnični pouk, na ubogo šolsko mladež te šole; prekoračite večkrat pot mimo te šole in slišali boste!! samo!! nemško kvičanje iz šolskih sob, katere so pouku slovenskemu namenjene. Drugače ne more biti, »oberlererja«, orehovskega gardista, so slovenski lerarji volili v veselje »Orehovca« za mnogo let v okrajni šolski svet, — čast in slava značajnosti, dolgo pač ne bo trpelo pa bodo gospodje učitelji čutili šopirjenje gospoda »becirkssšulrata«. Gospod profesor za »kuhel šlobeniš« ali za »šlobeniš rešpekterjeve kuharice« je pa tudi agitiral za svojega »šefa«, da je bilo veselje; nabral mu je zdatno množico volilnih glasov. Šola Sv. Petra ima pet razredov, kateri so pod višjim poveljništvom »Radgonskih Nemcev« in v to namenjeni »rajhu dajče burgerje« izgojevat. Unterlerarji te narodne šole pa tudi trobijo v rog omenjenih gospodov, to bo lepa izreja šolskih otrok, tako se le breznačajnost goji! In vé, šolski oblasti, molčite, gotovo vam je po godu, drugače bi bilo že zdavna drugače! Ako je na omenjenj šoli pouk po šolskemu zakonu, bomo molčali, če pa je po godu nekaterih gospodov in v škodo »maternemu jeziku« tedaj pa se bomo določneje pomenili. — Slovenska šola gotovo ni zato, da profesorji za »kuhel-slobeniš« z otroki eksperimentirajo. Mi zahtevamo, da se krivice brezštevilne naglo odpravijo in da se črni, rdeči in rumeni perutnici oberlererjevi nekoliko porežete in to najhitreje! Ne bomo mirovali, ker ne maramo iz slovenskih šol »univerzitet« z učnimi jeziki »a bisel dajč, a bisel bindiš, v pravo pa nič« vstvariti.

Iz Kostivnice. (Marsikaj.) V naš skriti kraj malokdo zajde — no, toča je našla pred nekaterimi tedni pot v naš Drevenik ter nam je žalibog precej pobila sicer lepe vinograde. Znabiti bi tudi nemški potehuhi večkrat zahajali k nam, ko bi vedeli, da imamo

v vasi nemško tablo, ki ljudem njih vrste naznanja, kje je najbližji »Verpflegsstation«. Pa ker tega ne vejo, je tako tudi dobro samo, da potem ni potrebna nemška tabla. Da še živi pri nas slovenski duh, priča nam druga letošnja veselica, katero priredi bralno društvo dne 17. t. m. ob 1/4. uri popoldne v gostilni g. Štefana Lindiča. Vspored bode ta-le: 1. »Slovenec sem«, pesem. 2. Pozdrav gostov. 3. Govor. 4. Tiha luna — pesem. 5. Šaljiva deklamacija. 6. Lastovki v slovo — nesem. 7. Pri zibki — deklamacija. 8. Pobratimija — pesem. 9. Prosta zabava. Vsi oni, ki bi si radi ogledali kmetsko narodno veselico, so uljudno povabljeni.

Iz Gotovelj. (Raznotero.) Oprostite, gospod urednik, da Vas ravno vsako nedeljo nadlegujem. Vi tako veste, da ima kmet le ob nedeljah čas, da si malo odahne in tako je tudi meni le ob praznikih mogoče, da kakih par vrstic napišem. Pretečeni teden smo začeli prav pridno hmelj obirati, le škoda, da ga bomo imeli letos precej manj, ker nam ga je toča zelo potolkla. Kakor nam sedaj obečajo, smemo upati, da bomo vsaj to peščico lahko dobro prodali. Bog daj, da bi res bilo, ker za drugo leto itak ne bomo okroglega dobili. — Vi ste gotovo radovedni, gospod urednik, če je moje zadnje svarilo kaj izdalo. No, seveda je izdalo, saj naši fantje niso tako nerodni, le z lepim se jim mora reč dopovedati, so še pač nekateri bolj mladi in živi, pa že bode. Sedaj je zopet mir. Pa to ni samo moja zasluga, temveč večja zasluga pri tem gre pametnim, odraslim fantom, katerim se naj tudi jaz tukaj zahvalim ter upam, da bodo v bodoče zato sami skrbeli, da mi ne bode treba takih neslanostij in fantalinovskih burk vsemu svetu naznanjevati. Danes pa imam drugo nalogo. Rešiti mi je namreč tem potem čast vseh Gotoveljskih fantov, katero so oskrunile — no, da besed ne skrivam — nekatere ali prav za prav tri poredna dekleta. S čim pa, me vprašate? — Poslušajte! Skovale so neke larefare v pesemski obliki, v kateri grdiijo in obrekujejo druga poštena dekleta po vasi, spodtikajoč jim vse mogoče grdobije. Napisale so brž par izvodov tistih larefar ter razposlale med fante, češ, sedaj smo sum od sebe odvrnile. Pa zmotile ste se, vi grdobe lene, ki nimate menda družega dela, kakor poštena dekleta obrekovati, baš za to, ker vas nihče ne mara. Ali vas ni sram, da ste se morale radi tega pri sodnji zagovarjati? Kako ste se trepetale pred sodnikom! Dasiravno ste za sedaj brez ričeta odletele, ne mislite, da vas zaslužena kazen ne bode dohitela. Hotele ste nas fante začrniti, pa ste same sebe. Prav vam je! Kdor drugemu jamo koplje, sam va-njo pade. Za prihodnost pa si zapomnite, da imate fante pri miru pustiti, ker imamo še nekaj tatermanov. G.

Iz Konjic. (Ploha.) Ljubo solnce od dneva do dneva zgublja svojo moč, posebni noči postajajo prav hladne. Upali smo, da bodo ponehale burje in bo nehalo gromenje, ki nam je letos toliko straha naredilo; nadejali smo se tega tem bolj, ker so »pesji dnevi« že davno minoli. Vendar tokrat smo se zmotili. V soboto dne 9. septembra vlačili so se čeli dan oblaki in popoldne zatemnili so celo obnebje — ob četrti uri morali smo luči prižgati. Le gosti bliski razsvetljevali so temno obnebje, nevsmiljeno je treskalo. Kmalu se vlije ploha, kakor da bi se vse nebeške zatvornice odprle. S strahom smo pričakovali, kaj bode iz te strašne burje. Za četrte ure narasel je krotek Konjiški potoček v deročo reko in silovito šumel proti Dravinji. Ali kaj, zadrževali so ga trški mostiči, ki niso mogli vode požirati in imeli smo naenkrat v Konjicah toliko vodometa, koliko je mostičev. Voda je namreč pri vsakem mostu metre visoko letela in se po celem trgu razlivala. Pri vratih so tržani nastavljali drva ali pa deske in jih mašili z blatom in

gnojem, a navzlic temu je voda drla v njihova stanovanja, kjer jim je precej škode naredila. Veliko strahu prebili so posebno prebivalci Spodnje Pristave, kjer je voda tako narasla, da je živina v hlevih plavala. — Nov strah napravil je gosti dim, ki je prihajal iz bližnje Dražje vesi, kjer je postaja naše Konjiške železnice. Med strašnim gromom tresčilo je v hlev kmeta Verhovška p. d. Koseka, mu ubilo konja in mu požgalo hlev in vničilo precej letošnjih pridelkov. Kakor slišimo, napravila je ta nevihta veliko škode »prek Gore.« Tam je baje med Špitaličem in Škédnom toča jesenske pridelke povsem vničila. — Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!

Izpod Pohorja. (Smrtna kosa) pokosila nam je v nedeljo zjutraj 10. sept. čvrstega starčka, ki se jej je umikal nad 82 let. Rojen dne 1. avgusta 1811, imel je vže žive dni mnogo posla z mrličii, a sam vendar ni bil nikoli bolan. Marsikterega spremljal je k zadnjemu počitku, kjer bo sredi svojih varovancev čakal srečnega vstajenja. Ta redek mož je bil Lovrenc Kalšek, mežnar podružne cerkve Ane in je opravljal tam nad 62 let službo rajnega očeta. Mnogemu poklenkal je v tem dolgem času zadnjo pesem — rekel bi skoro vsem svojim vrstnikom — k večemu še jih 5 živi v fari, kjer so bili pred njim zagledali beli dan. Pokopal je 6 preč. gospodov nadžupnikov in mnogo dosluženih mešnikov, a gg. kaplanov Konjiških, katerih je oblačil pri sv. Ani nad 60 let, pokopal ni ne enega. Sedanjemu že sedmemu preč. gospodu nadžupniku, kateremu je zvesto služil, je rekel pri njih dohodu: »Gospod, oni me bodo pa pokopali.« In zares, zgodilo se je tako. V soboto 9. sept. bil je, kakor vsak dan pri sv. meši. Čez dan zbolil, zvečer prosi »za gospoda«, opravi sv. spoved in sprejme sv. poslednje olje, a v nedeljo na praznik sladkega imena Marijinega zahteva zgodaj pred sv. mešo sveto obhajilo, rekiši, da ne bode konec ranega opravila dočakal. Dobro jo je zadel. Obhajan in pokrepčan s sveto popotnico med ranim sv. opravilom mirno v Gospodu zaspi. Zvestemu cerkvenemu služebniku in marljivemu varhu sv. Ane in varhu naših rajnih bodi, o Gospod, vsmiljen sodnik in med našimi rajnimi mu sladek počitek.

Od Sv. Pavla v Savinjski dolini. (Pogreb.) Po dolgotrajni in mučni bolezni, prevideni večkrat s sv. zakramenti, in popolnoma v božjo voljo vdani, umrli so prvega septembra č. g. Ivan Spende še le v 32. letu svoje dobe. V Sv. Pavel prišli so za kaplana dne 20. avgusta 1889 in letos 11. junija odpeljali so se v Gornji Grad v svoj rojstni kraj, zdraviti se, ali žal, da preblagemu bitju prizanesli niste bolezen ne bela žena. Pogreb bil je v nedeljo dne 3. septembra ter se ga je vdeležilo deset duhovnikov in dva bogoslovca, gg. uradniki iz Gornjega Grada in premnogo odlične gospode in drugega ljudstva. Bili so rajni gospod neutrudljivi delavec v vinogradu Gospodovem in veliki častivec presvetege Rešnjega Telesa, vsem svojim ljubim farmanom pa premili učenik in ljubezniv prijatelj vsakemu. V miru naj počivajo in svetega raja uživajo! A. Goisnikar.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Kolikor je sedaj podoba, odpre se državni zbor še le koncem oktobra, kajti kazenski odsek se snide dne 3. oktobra zopet na posvetovanje in njemu je treba še več časa, da dožene svoje delo, novo kazensko postavo. — Grof Taaffe se je vrnil z Nalžova na Dunaj, najbrž zato, ker pride nemški cesar v soboto na Dunaj

ter se potem odpelje na Ogersko. — Novi vojni minister postane neki fzm. Kriegshammer, svoje dni polkovnik v polku 47 in na dobrem glasu.

Štajarsko. Od lani imajo v Gradci »zvezo katoliških mojstrov« in je pri njej že precej lepo število tacihi značajnih mož, ki ne gredo za judi in liberalci, ampak se držijo krščanskih načel tudi v svojem obrtu. Bog daj veliko tacihi! — Nemški kmetje tožijo čez slabe posle in čez postavu, ki jim dopušča iti iz službe, če kmetu 14 dni poprej odpovejo službo. Resnica, kje naj dobi potem kmet tako brž drugo družinčo?

Koroško. Nemcem dela slovenska ljudska šola v Velikovci veliko preglavice, svojo jezo pa si gasijo z zmerjanjem gospoda prosta na Htinji, ki prodajo svojo hišo družbi sv. Cirila in Metoda za — slovensko šolo. Oj, ko bi jo prodali šulvereinu, kaj bi jih potem v zvezde kovali! — V Železni Kapli je večina slovenskih prebivalcev, toda peščica tamošnjih Nemcev bi rada, naj Slovenci njim — služijo v ponemčevanje njih rojakov. Taki so vam nemški liberalci!

Kranjsko. Dolenska železnica se izroči dne 27. septembra prometu in pride k slovesnosti neki tudi dr. pl. Bilinski, vrhovni vodja državnih železnic. — Letina je, kakor se kaže, letos po vsej deželi dobra, tudi vina se nadjajo dobrega in veliko. — Dež. odbor v Ljubljani deli nagrade po 100 gold. onim učiteljem, ki poučujejo svoje učence v ročnih delih. Hvale vredno, pa tudi posnemanja!

Primorsko. V Gorici izhaja nov slovenski list »Sloga«, namen ima delati na spravo med tamošnjimi rodoljubi, ali težko delo dobi, ker ne nahaja veliko volje za spravo. — Pri shodu narodnih trgovcev in obrtnikov v Trstu se je reklo, da si napravijo slovenske napise, toda sedaj se jih vidi še le malo po mestu. Od besede do dejanja je včasih dolga pot!

Hrvaško. Pomožni škof v Zagrebu, dr. Pavletič je zadnji nedeljo umrl, po dolgi bolezni in tako je velika nadškofija brez škofa, kaj še neki čaka ogerska vlada, da zavira imenovanje nadškofa?

Ogersko. Pri vojaških vajah na vzhodnjem delu države se je bilo bati, da se kolera tudi v vojake zanese, ali hvala Bogu, doslej še se ni zgodilo; pač pa je minister notranjih zadev prepovedal katoliški shod, češ, da se je kolere bati. Reš, bati se je vladi, toda ne kolere, pač pa — katoliškega shoda, kajti nje »civilni zakon« je pri njem na vrsti.

Vunanje države.

Rim. Okrožnica sv. očeta Leona XIII. razpravlja nevarnosti katoliške cerkve v ogerski državi in sicer jako odločno in tako krepko, da ogerska vlada misli celo prepovedati po cerkvah branje te okrožnice. Vendar pa si ne upa tega in tudi nič bi ne izdalo, saj izvejo verni katoliki o njej lahko tudi — zunaj cerkve, v listih.

Italija. Po večih mestih so bili une dni nemiri, najbolj v Rimu in Napolju. Ljudem se godi slabo in zato jih vzburi vsaka reč, ki jih spomeni na njih revo. Tako je bilo tudi gledé na pretep med laškimi in francoskimi delavci. Kaj bode, če laški delavec ne dobi na tujem več zaslužka? Doma ga ni in tudi na tujem ne; to lahko vznemiri ubogo paro po mestih, pa tudi že na kmetih. Toda kaj pravimo na kmetih, saj tacihi v Italiji ni ali pičlo malo. Kar je pri nas kmet, posestnik lastne zemlje, na kateri je on gospodar — tega v »blaženi državi« ni, tam so le — težaki, ki delajo za druge, bogate mestjane ali tudi graščake.

Francija. Veliko veselje se kaže pri možéh francoske vlade, ker je sedaj resnica, da pride rusko vojno brodovje v Toulon, francosko ladjostajo. Še več, tudi

ruski princ, veliki knez Aleksij biva že v Parizu. Sedaj naj vidi ves svet, da ste Rusija in Francija v zvezi! Nam je to malo mar! — Najbolji general, Mirbel je umrl, republika pa ni bila njemu posebno na srcu.

Anglija. V gosposki hiši je homerule v resnici padla, ona torej ne stopi v veljavo. Irsko ljudstvo še pač naj čaka, kedaj da mu pride pravica. Ali sedaj lord Gladstone odstopi? Kolikor se sodi, blagi mož ne stori tega, ali kaj da počne, naj reši homerule, tega ne zna doslej nihče.

Nemčija. Knez Bismarck se čuti na boljsem, toda iz Kissinga odide brž, ko mu dopusti zdravje. — V Würzburgu so obhajali 40. katoliški shod. Lepe dneve so imeli verni katoličanje! — Cesar Viljem je v Alzasiji veliko govoril in ljudstvo je neki sedaj že samo rado, da je pod »nemško havbo«.

Rusija. Trgovinske zveze z Nemčijo še ni duha ne sluha, ali tudi pri enaki zvezi z našo, avstrijsko državo so nastale overe. — Kolera še v tej državi zmerom žanje in ni še upanja, da dožanje.

Bolgarija. Knez Ferdinand čuti čemdalje huje roko ministra Stambulova ter bi se rad iznebil moža, toda nič mu ne gre po godu, ker ima Stambulov vso oblast v rokah, dokler ima v sobranju, državnem zboru, večino za-se. V tej državi je težko biti za kneza!

Srbija. Kralj Aleksander mora, če hoče ali noče, iti od mesta do mesta, od vasi do vasi, naj se pokaže ljudstvu in si tisto pridobi. Minister dr. Dokič hoče tako in je brž tudi dobro, če ga kralj uboga. Dr. Dokič je kralju udan in ve, zakaj goni kralja po državi.

Turčija. Govorica se je raznesla, da je priplulo več trupel v Črno morje — trupel zadavljenih jetnikov. Vlada pa trdi, da to ni resnica, ampak le eno truplo, truplo dekleta, ki je samo skočilo v morje, bili bi našli ob morskem bregu. Kaj je resnica? V tej državi je oboje lahko resnica.

Afrika. V Samovi, kjer imajo Nemci vlado v rokah, domači ljudje niso nič kaj zadovoljni in radi bi se nemškega jarma otresli, toda preveč nemških vojakov jim hodi in zato prosijo sedaj, naj se postavi domača vlada, če tudi pod nemškim orlom. Tej prošnji nemška vlada lahko ustreže, toda doslej še noče.

Amerika. V glavnem mestu Brazilije so si jako v strahu, da jih ustajne čete čez noč ne pokoljejo, kajti vse okrog jih je polno, vendar pa še vojaki niso z ustajniki in to je še nekaj tolažbe za mesto. — Razstava v Chicagu se obiskuje zadnje dni dobro in zato je upanje, da ne bode manj dohodkov, kakor stroškov.

Za poduk in kratek čas.

Sad ponočevanja.

(Podučljiva povest, spisal Tone.)

Bil je krasen jesenski večer. Mrak se je bil polagoma vlegel nad čedno vas za visokim gorovjem. Ptice pevke so umolkile s srce razveseljajočim petjem in so se slednjič poskrile po varnih brlogih. Ravno zdaj pa se je vzbudila sova iz dnevnega spanja in je poklicala s svojim osorno donečim glasom tovariša čuka iz mehke postelje. Zdaj se je razlegal njih glas daleč na okrog. Ljudje so bili že večinoma v hišah, le tu pa tam je še pridni hlapec, ki se je pozno vrnil iz njive, pospravljal orodje pod streho. Tudi v hiši »pri vaški lipi« so že vsi demači sedeli za mizo z družino vred in so ugajali različne burke.

Posebno je bil v tem poslu strokovnjak še mlad hlapec Ivan. Že je hotel zopet nekaj prav smešnega

povedati, kar se oglasi precej velika žena resnega obraza: »Šale na stran, in k molitvi!« Ta žena bila je gospodinja in odkar jo je njen blagi mož zapustil na tem svetu, tudi gospodar. Imela je edinega sina Toneta, ki ga je neizrečeno ljubila, posebno odkar ji je umrl njen mož. Zdaj je Tone ravno v dvajsto leto stopil. Bil je močen in lep kmečki fant. Ponosna je bila mati na-nj in pri vsakej priložnosti se je pohvalila rekoč: »Takega fanta, kakor je moj Tone, cela fara nima«. Ali žalibog, slabe navade se ne primejo samo telesno pohabljenega človeka, ampak tudi človeka, ki naj bo po zunanosti še tako lep in čeden. Tudi Tone, akoravno lep in čeden človek, ni ostal brez madeža. Posebno odkar se je s hlapcem Ivanom do dobrega seznamil, ni izpustil skoro nobene noči, da ne bi bil rojil s fanti po noči po vaški ledini. Mati seveda ni do nocojšnjega večera vedela, da tudi njen sin zahaja k tistej vriskajočej drhali, ki moti po vasi prepeva in ukaje nočno tihoto; zakaj Tone je spal, odkar je prišel Janez k hiši, ž njim v škednju. Nocojšnjo večer pa se je hotel po večerji Ivan, seveda na veliko nevoljo Toneta, pošaliti rekoč: »Tone, danes gremo pa k Lipovim, ker bodo križ dičili. Kakor bi trenil, zarudi Tone v obraz. Mati pa je hitro zapazila njegovo zadrego in je spoznala, da tudi Tone hodi z onimi kričači po vasi. Ko Tone ni Ivanu nobene besede odgovoril, ustane mati, stopi pred Toneta in mu očita s prosečimi besedami rekoč: »Tone, glej, da tudi ti ne zahajaš med ponočnjake. Mislila sem zmirom vse dobro o tebi, a zdi se mi, da si me varal. Tone, če bi tvoj oče — Bog mu daj dobro — vedel, da tudi ti po noči s tistimi krokarji okoli hodiš, ki odrasle ljudi v spanju motijo, nedolžna dekleta pa zapeljujejo, ne mogel bi mirno v grobu ležati! Prosim te toraj, ne delaj mi take sramote in tudi nocoj ne hodi nikamor. Glej, ravno danes je petletnica smrti tvojega očeta in meni je tako nekam tesno pri srcu.«

Hud boj se začne po teh materinih besedah v mladeničevem srcu. Posebno so ga spekle materine besede o rajnem očetu. Rad bi bil opustil ponočevanje, pa stara navada je železna srajca — zraven pa še bo nocoj tako prijetno pri dičenju križa! Kakor okamenel sedi nekaj časa za mizo; potem pa naglo ustane, vzame klobuk in gre iz hiše. Zunaj pa pokliče Ivana in kmalu sta pripravljena za odhod. Tonetu je prihajalo nekako otožno pri srcu in ni si mogel kaj, da bi ne šel k materi rekoč: »Mati, danes moram iti na dičenje, saj se kmalu povrnem in tudi vriskal ne bodem. S povzdignjenimi rokami začela je uboga mati prositi trdovratnega sina, naj vendar ostane doma; a Tone je bil za materine prošnje gluhi in je izginil z Ivanom v temno noč. Od vseh krajev je odmevalo glasno petje fantov in sicer ne samo domačih, ampak tudi tujih; zakaj k takemu opravilu so prihajali tudi fantje iz drugih vasi. — »No, Tone, danes ti je pa prišla stara na sled; pa na mene ne smeš biti jezen, zakaj res čisto brez pomisleka sem zinil tiste besede. Le počakaj, te bo pa tvoja Nežika z lepim šopkom razveselila.« Za odgovor je Tone glasno zaukal, da je odmevalo daleč okrog. Fantov pa je zmirom več prihajalo h križu, kamor sta tudi naša znanca dospela. Pustiva jih, dragi bralec, tu in vrniva se k materi Tonetovi in poglejva, kaj je ona storila iz žalosti nad svojim sinom. Ko je Tone odšel, pokleknila je uboga žena pred razpelo, ter je prisrčno molila h križanemu Jezusu, da bi jej zopet sina na pravo pot pripeljal. Ura je že davno devet odbila, ko skonča uboga žena svoje molitve in se vleže k počitku. Pa za-njo ni bil nocoj počitek sladek, zakaj strašne sanje so jo mučile. Videla je, kako so roparji njenega moža napadli in ubili. Tam pri križu pa so položili možje mrtvega Toneta v rakev. Take sanje so mučile njeno dušo. Ura je že ednajst na-

bila, ko se mati iz mučnih sanj prebudi. Pa čuj! — Zdajci potrkra nekdo na okno. Mati, vsa vesela, da se ji je sin še zdrav povrnil, skoči iz postelje in gre sama odpirat. Pa srce ji začne hitreje biti, ko zasliši zunaj več glasov. S strahom odpre duri. Ko pa zapazi pri svitu lune Toneta mrtvega na tleh, zgrudi se in omedli. Hitro ponesejo mrtvo truplo Toneta na materino posteljo, ženo pa zmiva Ivan in družina, ki je prihitela na pomoč, z mrzlo vodo. Pozneje se je mati malo zavedela, a pravi um se ji ni več povrnil. Drugi dan so pokopali ubogega Toneta — katerega so ubili fantje iz sosednje vasi, ko so se sprli ž njim in Ivanom — na vaškem mirodvoru. Tri dni potem so pa zagrebli na njegove strani drago mamico, katero je njegova nepokorščina spravila pod zemljo. Fantje ponočnjaki, tukaj imate lep dokaz, da ima noč svojo moč, ne dražite toraj njene svete tihote!

Smešnica. O. kapucin čaka na vlak in pridružita se mu poredneža iz mesta. »Oče«, reče mu eden v tem, ko se drugi namuzne, »oče, vi ste o. Anton, kaj ne? Ali kateri? Anton s svinjo ali Anton z oslom?« »Ako«, odvrne kapucin, »ako govorim z vami, sem Anton s svinjo, če govorim z vašim tovarišem, pa sem — Anton z oslom.«

Razne stvari.

(Redek gost.) Zadnji petek so prisli mil. gosp. Franjo Belczynski, škof v Alesiji v Albaniji, v Mariboru in se ve, da so bili tudi pri našem mil. knezoškofu. Alesijska škofija šteje samo 21.000 katol. kristijanov, drugi so ali pravoslavci ali mohamedanci.

(Dijaško semenišče.) V soboto bodo mil. knezoškof slovesno blagoslovili novo kapelo v dijaškem semenišču v Mariboru ter služijo potem ondi sv. mašo. (Imenovanje.) Na c. kr. gimnazijo v Mariboru pride č. g. dr. Anton Medved, korvikar pri stolni cerkvi v Mariboru, začasno za učitelja veronauka.

(Okrajni odbor v Gornjem Gradu) je imel dne 9. t. m. svojo prvo sejo v Gornjemgradu, v kateri je bil g. Jože Krajnc jednoglasno izvoljen blagajnikom; s dem se mu je skazalo popolno zaupanje, katero so mu nekateri hoteli spodkopati. Odbornikom se je določilo oskrbovanje okrajne ceste, namreč g. Alojz Goričar oskrbuje cesto od vranske meje do mosta na Savinji, g. Fr. Spende od tam do Gornjegagrada, g. Jože Mikuš od tod do Kamenja, g. Anton Matjaž pa dalje do kranjske meje; g. Alojz Goričar pa je cestni komisar vse okrajne ceste.

(Javni ljudski shod) bo v nedeljo 17. septembra t. l. popoldne ob eni uri v krčmi Martina Gučeka v Skarnicah št. 28, občina Dobje blizo Planine. Poročali bodo naši poslanci gg. Miha Vošnjak, Jože Jerman, dr. Jože Serbec in nastopili tudi drugi govorniki. Delajo se primerne priprave in pričakovati je velike udeležbe.

(Volilni shod.) Dne 24. sept. t. l. priredi se v hranilničnih prostorih v Slovenjemgradu ob 3. uri popoldne ljudski shod, h kateremu pride naš državni poslanec, gospod Franc Robič, in poroča o svojem delovanju v državnem zboru. Želimo obilne vdeležbe pri tem imenitnem shodu od strani naših štajarskih pa tudi naših sosednjih koroških Slovencev.

(Tamborica.) Dne 13. septembra priredi ob 6. uri zvečer tamburaški zbor slov. čitalnice v Mariboru koncert v Lembahu pri g. Robiču in sodeluje pri bogatem vspredu tudi mešani zbor čitalnice.

(Potrjenje.) Gosp. dr. Janez Schmiderer in lekar J. Bancalari sta potrjena, prvi za načelnika, drugi pa za namestnika v okr. zastopu v Mariboru. Oba živita v Mariboru in oba sta »trda« Nemca, da-si v celem okraju ni Nemca in dobita pravico čez — kmečke denarje.

(Strela.) V soboto, dne 9. septembra je udarilo v hišo Antona Rečnika, posestnika v Selnici ob Dravi. Pogorelec je sicer zavarovan za hišo in poslopje, ne pa za gospodarske pridelke ter trpi še precej veliko škodo.

(Nemško veselje.) V Marburgarici premetava nekdo iz Velikovca strašno kozle, iz veselja, da podružnica sv. Cirila in Metoda neki ondi ni našla oštarije za svoje zborovanje.

(»Südmärk«.) V nedeljo bode v Mariboru letno zborovanje nemške podružnice »Südmärk«. Česki Nemec ali nemški Čeh, Polde Kralik, vabi v svojem listu mestjane, naj razobesijo »frankfurtarice« v pozdravljenju gostov ter imenuje »Südmärk« »pomožno društvo«. Komu neki naj pomaga?

(Bela žena.) Une dni je hodil Anton Vavpotič, posestnik v Rihtarovcih na Murskem polju, k Mariji Tolažinci za Gradcem, na potu pa se mu je vlila kri in bil je h kratu mrtev.

(Nesreča.) V noči 11. septembra so vozili plovci J. Štiglic in 6 pomagачev štiri plove na Savi doli od Zidanega mosta. Na mostu v Sevnici pa je trčil Štigličev plav v soho in se razbil. Gospodar in njegov sin, ki sta bila na plavu, sta izginila v valovih.

(Izjemno stanje.) Ker so imeli nekaj časa sem po Pragi in drugih čeških mestih nemirne noči, vsklicala je vlada za dotična mesta izjemno stanje in je prepovedano zborovanje nekaterih društev, nemirnežem pa bode priti pred sodnika, ako jih zasežejo. Ne vemo še, če bode sedaj bolje.

(Koledar.) V »Narodni tiskarni« je izšel »dijaški koledar« v pravilni obliki in se dobi ondi po 60 kr.

(Ubežal) je dne 7. septembra Peter Fischer, kaznjenec v moški kaznilnici v Mariboru, kjer je imel za več let ostati, ali ni mu ugajalo. Spotoma pa si je ukradel oblačilo ter je vrgel kaznjenško raz sebe. Doslej ga še niso zajeli.

(Tatvina.) V noči 6. septembra je vlomil nek Ignac Janežič, iz Prečne na Kranjskem, v gostilnico A. Breznika, posestnika v Lopati pri Celju. Žena gostilničarjeva ga je sicer videla, toda grozil ji je z revolverjem, če bi klicala pomoči. Tatú še iščejo.

(Pokojnina.) Č. g. Matija Šinko, župnik pri Gorinji Sv. Kungoti, stopi v pokoj.

(Davica.) V župnijah Sv. Martina pod Vurberkom in pa v Svičini imajo otroci vratno davico in jih vsak dan umrje nekaj vsled nje.

(Išče) se Matija Mesiček, »kmečki advokat«, ker je zbežal iz ječe c. kr. okr. sodnije v Ptuji. Mož je velik in ima okoli 37 let.

(Z drevesa) je padel une dni Martin Šmigoc, posestnik pri Sv. Barbari v Halozah ter si je razbil glavo, da je v malih urah umrl. Zapustil je udovo in dve nedorasli hčeri.

(Za družbo duhovnikov) sta vplačala č. gg. Inkret 24 gld. (ustn. dopl. — letno pl. do leta 1895), Kranjc Josip 15 gld.

Listič uredništva. G. A. K.: Hvala, pride brž, ko bode mo-goče. — G. Fr. Fr.: Ali je treba tega »biča« za-nj? More biti pa izda, če ga potipljete malo rahleje. — Večim drugim: Radi, če še ni zastarelo.

Loterijne številke.

Gradec 9. septembra 1893: 37, 89, 18, 2, 1
Dunaj » » 87, 61, 46, 16, 14

Zahvala.

Cerkvi M. B. na Ložnem sta rojak gosp. profesor Luka Kunstek in njegova soproga, gospa Marija v Ptuji lep in drag dar podelila in se jima lepo zahvaljuje za-nj cerkveno predstojništvo.

Sv. Florijan, dne 8. sept. 1893.
Janko Vraz, župnik.

Posestvo,

lep hram in dva orala dobre zemlje, vse v dobrem stanu, v Rogozi hiš. št. 21 želez. postaje Hoče (Kötsch), se cenó prodá. 1-2

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih lastnosti s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato »svetinjo« v Briselju in Tunisu.

Želodčeva tinktura
lekarja G. Piccoli-ja
v Ljubljani

je vspešno dietetično sredstvo, katero krepek in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izobno pospešuje. 6-12

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetju zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. Poštino plača vedno naročnik.

Zahvala.

Podpisani se zahvaljuje mil. knezu in škofu, preč. predstojništvu »društva duhovnikov«, č. duhovščini Konjiške dekanije in svojim ljubim faranom za obilne darove in čestitke, s katerimi so ga razveselili o njegovi petdesetletnici!

Žiče, dne 10. avgusta 1893.

Gašpar Zabukovšek,
zlatomešnik.

Vse šolske knjige

za c. kr. državno gimnazijo in c. kr. učiteljske v Mariboru, nemške in slovenske, kakor tudi vse potrebne reči za pisanje in risanje, priporočá v najnovejšem številu in cenó

ANDREJ PLATZER,

poprej Ed. Ferlinc, 1-2

prodajalnica šolskih knjig in rečij,
knjigovez itd. gosposke ulice 3 v Mariboru.

Išče se večji hlapec, ki se izpozna sam na delo, nekaj mizarstva in kolarstva zmožen, oženjen brez malih otrok ter gleda dobro na živino, pa slovenski in nemški govori. Plače dobi 16 gld. na mesec, stanovanje, drva, eno kravo za mleko in njive. Nastop 15. septembra. — Ponudbe M. Kirchschlager v Ljubljani. 2-3

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferlinc,
gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdo. 30

Kneipp-ova sladna kava

je edino prava v rdečih štirivoglatih zavitkih s podobo župnikovo in tvrdo

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po gld. 2*10. 7-15

Vabilo.

Dne 21. septembra ob pol tretji uri popoldne vrši se v društveni pisarni izvanredni občni zbor „Posojilnice in hranilnice v Šmariji pri Jelšah.“

Vspored.

- Poročilo o društvenem delovanju;
- dopolnilna volitev dveh udov v načelnstvo, oziroma
- dopolnilna volitev v nadzornišvo in
- nasveti.

Šmarije, dne 9. septembra 1893.

Načelnstvo.

Faeton za ednega ali tudi za dva konja, v dobrem stanu in zelo močen, se prodaja. Več pov. gosp. Franc Girstmayr, Viktringhofovih ulic v Mariboru. 1-2

Služba orgljarja in mežnarja

se razpisuje pri romarski cerkvi v Rušah do dne 15. oktobra. Prosto stanovanje s četirimi sobami, dohodki obojne službe med njimi eden štrinjak vina od cerkve, znašajo okoli 400 gold.

Spretnost in izurjenost v orgljarji se tirja.

1-3 Cerkevno predstojništvo v Rušah.

Graščinsko oskrbnništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8—10 gold. 17

Leopold Tratnik
v Ljubljani
sv. Petra cesta št. 27
filiala v Mariboru
Domgasse
št. 1.

se priporoča prečistiti duhovščini in slov. cerkvenim predstojništvom, sploh vsem cerkvenim dobrotnikom za naročila cerkvenih posod in orodja, katere v raznih zlogih, od navadnega svečnika do najfinejše umetno izdelane monštrance itd. izdeluje.

V zalogah

je veliko lepih različnih posod in orodja že izgotovljenih na razpolago, vsako naročilo se vestno in hitro izvrši iz različnih kovin — iz zlata, srebra, bakra, nikla itd. Staro blago se popravi, pozlati, posrebrja in poniklja.

Ilustrovani ceniki na razpolago. 8-12

Sesalke

solidne izdelave za različne potrebe; pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesalke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, cevi iz konopnine in gumija,

Kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile za porne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemalce železne za razne cevi, spravo za kopališča, izlivalnike, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu naposled

blago iz lite kovnine in mednine po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poročtom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošlja brezplačno in franko. 7

Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „Žalostna mati Božja“, spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku, 6. natis. Obsega pouk o češčenju žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane

vezana v polusnje	gld.	—70
„ z zlatim obrezkom	„	—80
„ v usnje z zlatim obrezkom	„	1.40

2. „Družbine bukvice za dekleta“, spisal Jožef Rozman, pokojni Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe, pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo

vezane v usnje z barvanim obrezkom	gld.	1.30
„ „ rudečim	„	1.40
„ „ zlatim	„	1.60

Po poštnem povzetju 10 kr. več.

3. „Duhovni Vrtec“, 5. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga, posebno za mladino, stane

v usnje vezan z zlatim obrezkom	gld.	—85
„ s kopčo	„	—95

4. „Sveto opravilo“, spisal Anton Slomšek, nekdanji viši ogleda šol, 5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja

vezano	gld.	—35
„ v polusnje z zlatim obrezkom	„	—50
„ v usnje z zlatim obrezkom	„	—60

5. „Ključček nebeški“, spisal Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, za šolarje nižjih razredov, velja

vezan	gld.	—30
„ v polusnje z zlatim obrezkom	„	—40
„ v usnje	„	—50

6. „Bukve božje v naravi“, podomačil P. Hrisogon Majar, stane 20 kr.

7. „Božič“ pridnim otrokom, spisal Alojzij Vakaž, stane 15 kr.

8. „Svete pesmi za šolarje“, vezane 10 kr.

9. „Zbirka narodnih pesmij“ I. snopič 10 kr.

10. „ „ II. snopič 10 kr.

11. „Ženitovanje“ 15 kr.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih

zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 10-20